

MEDFÖDD, a. 2. Säges om det, som tillhör oss i och genom själva födseln. *Ett m-födt lyte. M-a begär, böjelser, fel, anlag, gåfvor. Det är honom m-födt.* — *Syn.* Anboren.

MEDFÖLJA, v. a. o. n. 2. 1) Följa med, vara i följe med, följaktigt. *M. någon. Ett paket m-jer budet ell. blott m-jer.* — 2) (fig.) Vara förenad med. *Högmod m-jer ofta lyckan.* — *Syn.* Beledsaga, Åtfölja, Vara förknippad med. — Äfv. (för begge bem.) *Följa med.* — *M-nde*, part. akt. *M. paket lemnas till N.* — *Medföljande*, n. 4.

MEDFÖLJARE, m. 3. Se *Följeslagare*.

MEDFÖLJE, n. 4. 1) Samteliga personer, som medfölja någon. — *Syn.* Följe, Svit. — 2) (fig.) En persons anhängare. I denna bem. mindre brukligt.

MEDFÖRA, v. a. 2. 1) Föra, bringa med sig. *M. en kappsäck på resan.* — *Syn.* Medbringa, Medhafva. — 2) (fig.) Hafva till följd. *Förkylningen m-rde en sjukdom. Detta m-för den olägenheten, att...* — *Syn.* Orsaka, Förorsaka, Välla, Föranleda. — Äfv. (för begge bem.) *Föra med sig.* — *Medförande*, n. 4.

MEDFÖRMYNDARE, m. 3. En, som jemte en eller flera andra är förmyndare för någon. *Min m.*

MEDFÖRPAKTARE, m. 3. En, som förpacktar något tillsammans med en eller flera andra.

MEDGIFT, f. 3. Se *Hemgift*.

MEDGIFVA, v. a. 3. (böjes som *Gifva*) 1) Gifva en något att medföra. *Jag m-gaf honom 10 Rdr på resan.* — För denna bem. säges vanligen *Gifva med.* — 2) Erkänna riktigheten, sanningen af något. *M. sanningen af ett påstående. Jag m-ver det m-ver, att så är.* — *Syn.* Erkänna, Tillstå. — 3) Tillåta. Har endast sak till subjekt. *Mina inkomster m. ej så stora utgifter. Tiden m-ver det icke. Saken m-ver intet dröjsmål.* — *Syn.* Se *Tillåta*.

MEDGIFVANDE, n. 4. Erkännande. *Efter hans eget m.*

MEDGÅNG, m. 2. Framgång i hvad man företager. *Hafva m. i med- och motgång.*

MEDGÄLDENÄR, m. 3. En, som tillsammans med en eller flera andra är penningar skyldig.

MEDGÖRLIG, a. 2. Som lätt ger efter för andras önsknningar, fordringar, påståenden. — *Syn.* Se *Eftergifven*.

MEDGÖRLIGHET, f. 3. Egenskapen att vara medgörlig. — *Syn.* Se *Eftergifvenhet*.

MEDHAFVA, v. a. 2. (böjes som *Hafva*) Hafva, föra, bringa med sig. — *M-nde*, part. akt. Brukas äfv. stundom i passiv mening och betyder då: Som medhafves; den eller det man för med sig, t. ex.: *Hans m. betjening.*

MEDHJELPARE, m. 3. — **PARINNA** eller — **PERSKA**, f. 1. En, som medhjelper. — *Syn.* Medarbetare, Biträde.

MEDHINNA, v. a. 3. (böjes som *Hinna*) Se *Hinna med.* *Han har ej m-hunnit sitt föresatta arbete. Jag m-ner icke att göra det ensam.*

MEDHÅLL, n. 3. Förhållandet att någon gynnas, vinner bifall, o. s. v. *Hafva, finna, vinna, få m. hos någon. Sonen får alltid m. af modern. Den satsen fann i början intet m.* — *Syn.* Gunst, Ynnest, Bifall.

MEDHÅLLARE, m. 3. En, som håller med någon. — *Syn.* Anhängare.

MEDIANPAPPER, -- änpapper, n. sing. ell. blott **MEDIAN**, -- än, s. sing. oböjl. (af lat. *Me-*

dianus) Papper af medelstort format, emellan Regal- och Skriftpapper.

MEDIANT, -- änt, m. 3. (i musik) Tredje tonen ifrån grundtonen eller stora tersen (såsom medelton emellan grundtonen och qvinten).

MEDIAT, -- át, a. 4. (lat. *Mediatus*) Medelbar.

MEDIATION, --- tshón, f. 3. Bemedling.

MEDIATISERA, v. a. 1. (i tyska historien) Fråntaga en ståndsherre dess riksomedelbarhet, så att han och hans undersåter underkastas en större stats lydnad.

MEDIATÖR, --- ö'r, m. 3. Medlare.

MEDICIN, -- si'n, f. sing. 1) Läkekonst, läkarevetenskap. *M-e doktor*, en som vid ett universitet tagit graden i medicinska fakulteten. — 2) Läkedom, läkemedel.

MEDICINAL, --- ál, a. 2. Till läkekonsten hörande. Brukas endast i sammansättningar, t. ex.: *M-lagfarenhet*.

MEDICINALRÅD, --- ålråd, n. 3. Bisittare i Sundhetskollegium.

MEDICINALTAXA, --- áltaxa, f. 1. Den taxa för priset på läkemedel, som konungen genom Sundhetskollegium utfärdar.

MEDICINALVERK, --- älvärk, n. 3. Allt hvad som angår den allmänna hälsovården i riket.

MEDICINALVIGT, --- älvigt, f. 3. Särskilt vigt, hvarefter apotekare väga sina läkemedel.

MEDICINERA, v. n. 1. Begagna läkemedel. — *Medicinerande*, n. 4. o. *Medicine-ring*, f. 2.

MEDICINSK, a. 2. 1) Som tillhör eller har afseende på läkekonsten. *M. bok. I m-t afseende.* — 2) Läkande, helande. *M. dryck, växt. En örts m-a nytta, kraft.*

MEDICUS, se *Medikus*.

MEDIKAMENT, --- mä'nt, n. 3. Läkemedel, botemedel. [— *caement*.]

MEDIKAMENTSDRYCK, --- mä'nntsdry'ck, m. 3. Läkedyck.

MEDIKUS, medikuss, m. pl. *medici*. Läkare, — Skrifves äfv. *Medicus*.

MEDINTRESSENT, mä'dinträss'nt, m. 3. Delägare tillsammans med en eller flera andra.

MEDIKO-FILOSOFISK, mediko----, a. 2. *M. examen*, filosofisk examen, som de, hvilka ämna studera medicin, förut måste undergå.

MEDIKO-LEGAL, ---- ál, a. 2. *M. besigtning*, förrättning, hvarigenom läkare undersöker dödsorsaken hos personer, hvilkas död är föremål för laga pröfning.

MEDITATION, --- tshón, f. 3. Begrundande.

MEDITATIV, a. 2. Begrundande.

MEDITERA, v. a. 1. (lat. *Meditari*) Begrunda.

MEDIUM, médium, n. sing. (lat.) 1) Det medlersta. — 2) Medelväg, medeltal. *Per m.*, i medeltal. *I medio af April*, i medlet af denna månad. — 3) (fys.) Se *Medel*.

MEDJA, se *Midja*.

MEDKOMMA, v. n. 3. (böjes som *Komma*) Komma i följe med person eller sak. — Äfv. *Komma med*.

MEDKRISTEN, m. 2. pl. — *kristna*. Medlem af Christi församling. [— *christen*.]

MEDKÄNSLA, f. 1. Känsla af deltagande för andra.

MEDLA, v. n. 4. *M. emellan*, förlika, försona, bringa till öfverenskommelse: äfv. söka att tillvägbringa detta. — *V. a.* Se *Bemedla*. — *Medlande*, n. 4.